

УДК 811.161.821.111'06 -93 Дж.Роулінг
DOI <https://doi.org/10.32838/2663-6069/2020.2-2/07>

Бойван О. С.

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Ковтун О. В.

Донецький національний університет імені Василя Стуса

АНТРОПОНІМИ ТА ЇХ КЛЮЧОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ У КНИГАХ ДЖ. К. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР»

У статті проаналізовано особливості вживання антропонімів та визначені їхні основні характеристики на основі художніх творів Дж. К. Роулінг «Гаррі Поттер». Зокрема, увагу зосереджено на вивченні такого напрямку сучасної лінгвістики, як ономастика, що вивчає власні назви. Також досліджені певні особливості антропонімів як окремого класу власних назв та узагальнення знань і уявлень людини про світ, інтеграції лінгвістичного та екстра-лінгвістичного знання в їхній семантиці, ролі творчої та практичної діяльності людини в процесах словотворення. Зазначено, що саме таке накопичення понятійних аспектів генерує та запам'ятовує своєрідний, притаманний лише певному народу соціально-культурний код, його побут, звичаї, вірування, емоції, загалом, ментальність носіїв тієї чи тієї лінгвокультури. Антропоніми – це передусім ті мовно-мовленнєві одиниці, що моделюють особливості національного лінгвістичного відображення картини буття кожного окремого етносу. Постулюється ідея, що антропоніми та їхні похідні є предметом вивчення не тільки мовознавства та лінгвістики, а й філософії, психології, літератури, мистецтва, природничих наук. Незважаючи на велику кількість праць, присвячених дослідженню різних аспектів проблеми антропонімікону, необхідно констатувати, що в науковій літературі так і не сформовано єдиної, повноаспектної дефініції цього поняття.

Встановлено, що в ономастиці художнього твору найбільше навантаження несуть у собі антропоніми як значуща частина засобів художньої виразності. Кожен письменник під час вибору власних імен звертає увагу на їхню фонеміку, морфеміку, які можуть сприяти та збагачувати передачу мовно-мовленнєвих експресивних відтінків.

У результаті засвідчено системний характер функціонування антропонімів у творах відомої письменниці-фантаста та поставлено за мету розкрити особливості їх вживання, зокрема, питання класифікації антропонімів на основі сучасного художнього твору відомої письменниці Дж. К. Роулінг «Гаррі Поттер».

Ключові слова: антропонім, ономастика, семантичні характеристики, класифікація, лінгвокультура, понятійне значення імен.

Постановка проблеми. Незаперечним є факт, що в сучасній ономастиці можливо знайти актуальні способи вивчення онімів, на основі дієвої прагмалінгвістичної структури знань, зокрема, аналіз власних назв може відбуватися за допомогою аксіологічної прагмалінгвістики й лінгвоемоціології. Та склалося історично, що саме антропоніми накопичили в собі інформацію, яка міститься у важливому для людини масиві концептуальних понять, відтворених у мовних картинах світу різних лінгвокультур. Хочемо зазначити, що саме таке накопичення соціально-культурних понять фіксує фактичні дані про певний народ, його побут, звичаї, вірування, емоції, загалом, про ментальність носіїв тієї чи тієї лінгвокультури. Мовні архетипні образи, вербальні сим-

воли, антропоніми – це передусім і є ті одиниці, що моделюють своєрідність національного мовного відображення картини світу кожного народу. Антропоніми здатні розкривати специфіку ментальності й світобачення кожного етносу, вказувати на універсальне, своєрідне й унікальне, що віддзеркалено в тій чи іншій лінгвокультурі.

Важливим фактором є те, що особливе місце в межах лінгвокультурологічної проблематики займає дослідження антропонімічної системи певної мови у взаємозв'язку власних імен і культури. Така тенденція пов'язана з антропоцентричною парадигмою сучасної лінгвістики, що припускає аналіз мовних одиниць із метою пізнання їхнього носія. Як відомо, антропоніми належать до лексичних одиниць, які найбільш ефективно

відображають культуру етносу, що зумовлює їхній інтердисциплінарний характер [1]. У лінгвокультурологічних дослідженнях останніх років усе частіше мова тлумачиться амбівалентно. Це засіб творення, розвитку та зберігання національної нематеріальної культури [5]. У цьому аспекті мова є засобом, що відображає динамічний характер культури народу, яка постійно розвивається і трансформується. Одночасно з культурою змінюється мова, зокрема арсенал її виражально-образжальних можливостей.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Деякі дослідники визначають антропонім як власну назву (або сукупність власних назв), яка офіційно присвоєна лише людині як її розпізнавальний знак. Антропонім ідентифікує та індивідуалізує людину. Інші називають антропонімами власні назви, присвоєні певному об'єкту, людині або вигаданому персонажу [4, с. 112]. Однак найбільш суперечливим аспектом у визначенні антропонімів є питання про те, чи містить він у собі будь-які семантичні характеристики, чи виконує виключно ідентифікуючу функцію. Зафіксували те, що думки вчених із цього питання не завжди збігаються, тому дослідження цієї проблематики сьогодні є актуальним. Дослідників усе більше цікавить динаміка особових імен і прізвищ, яка, на відміну від сталої системи антропонімів, дає змогу наживо простежити лексичний рух власних назв людей і скласти повніше уявлення про лінгвокультурну природу цих особливих слів.

Антропоніми вже тривалий час привертають увагу лінгвістів. Проблеми ономастики досліджуються такими науковцями: О. А. Гребенюк, Д. І. Єрмолович, В. І. Ільченко, Ю. А. Карпенко, Н. В. Подольською, О. В. Суперанською, О. А. Леоновичем, Т. М. Наумовою, В. А. Ніконовим, В. О. Ражиною, А. І. Рибакіним, А. В. Чігрьовою та багатьма іншими.

За даними А. А. Леоновича, «в даний час в англійській антропоніміці лише 8% припадає на імена давньоанглійського періоду» [7, с. 128]. У результаті норманського завоювання давньоанглійські імена, які використовувалися впродовж століть, майже повністю зникають, прискорюються тенденції переходу прізвищ у прізвища. Найбільш популярними в цей період (з XI ст. далі) стають імена *William, Richard, Robert, Hugh, Ralph* та інші. Одночасно зміцнюється влада церкви, яка стала настільки сильною до середини XV століття, що змогла досягти того, щоб вимагати від віруючих, щоб вони називалися тільки іменами канонізованих святих. Стають пошире-

ними біблійні імена *John, Peter, James, Michael, Simon, Luke* – для хлопчиків, *Mary, Catherine, Margaret, Ann (e)* – для дівчаток. У середньовіччі в документах записували ім'я, отримане під час хрещення, численні прізвища, могло бути кілька прізвищ. Прізвище, яке переходить від батька, стає офіційним лише в 1730 р.

Постановка завдання. Мета дослідження – розкрити особливості вживання та певні ключові характеристики антропонімів, а саме питання класифікації антропонімів на основі сучасного художнього твору відомої письменниці Дж. К. Роулінг «Гаррі Поттер».

Виклад основного матеріалу. Проблематика класифікації антропонімів є одним із найважливіших для дослідників цього напрямку. Існує безліч різних класифікацій як у вітчизняній, так і в зарубіжній традиції. Однією з найбільш докладних є класифікація, запропонована Майклом Кемпбел [10, с. 84], в якій він розділяє антропоніми на такі групи:

1) Given name / First name / Christian name / Praenomen (ім'я, дане під час хрещення; ім'я в Стародавньому Римі (архаїзм)) – ім'я, що присвоєно людині під час народження;

2) Middle name (друге ім'я) – в англійському світі це друге ім'я, присвоєне людині під час народження. Воно розташовується між першим ім'ям і прізвищем. Іноді люди можуть мати більше одного такого імені;

3) Family name / Last name / Surname (прізвище) – ім'я, яке передається від одного роду до наступного. У багатьох країнах і культурах жінки переймають ім'я чоловіків після вступу в шлюб. В україномовному світі це називається прізвищем;

4) Nomen (прізвище в Стародавньому Римі (архаїзм)) – ім'я, яке давало уявлення про рід у Стародавньому Римі. Розташовувалося між praenomen і cognomen;

5) Cognomen / Agnomen (родове прізвище в Стародавньому Римі) – частина імені в Стародавньому Римі, розташовувалося після praenomen і nomen. Насправді cognomen – це прізвище, але в ті часи воно передавалося від батька до сина;

6) Nickname / Byname (прізвище) – ім'я, яке заміщає справжнє ім'я людини. Воно може використовуватися, оскільки воно більш знайоме, надає певний опис про людину, або просто тому, що воно коротше, ніж звичайне ім'я людини;

7) Pet name / Diminutive (зменшувальна форма імені) – ім'я, яке використовується замість звичайного або повного імені, для того щоб висловити любов, ніжність або підкреслити близькість;

8) *Patronym / Filiation* (патронім або по батькові) – ім'я, похідне від імені батька, яке присвоюється дитині під час народження;

9) *Matronym* (матрон або матчество) – частина родового імені, яка присвоюється дитині на ім'я матері [10].

Як бачимо, М. Кемпбел зосереджується на класифікації по понятійному значенні імен, на розподілі на класи й категорії, в основі яких лежить уявлення про об'єкт, але не зачіпає поділ власних назв на групи за іншими ознаками, такими як їхні функції, сфера вживання, структура, етимологія тощо.

Аналогічну, але більш вузьку класифікацію власних імен пропонує дослідник Д. І. Єрмолович [6]. Він об'єднує всі словесні знаки, які служать для індивідуалізації людей, під одним загальним терміном – персоналії. Персоналії він розділяє на три групи:

1) антропоніми – імена, що присвоєні людям офіційно, та їх варіації;

2) іменування прізвиськового типу – альтернативні іменування людей, утворені із загальних слів;

3) іменування змішаного типу – іменування людей, що включає як елемент їхнього офіційного імені, так і номінальний елемент.

Антропоніми він розділяє на:

1) множинні – імена, які в мовній свідомості колективу не зв'язуються переважно з певною людиною;

2) поодинокі – імена, які також належать безлічі людей, але з кимось одним пов'язані перш за все. Прикладом може служити ім'я *Churchill*. Якщо це ім'я буде використовуватися без пояснень, то швидше за все його сприймуть як прізвище британського прем'єр-міністра 40–50-х років: «*Churchill was a heavy smoker*». Якщо ж те ж саме ім'я виявиться в ситуації, що суперечить такому розумінню, ім'я буде сприйнято як множинне: *Churchill, my next-door neighbor, has just come from Africa* [6].

Ця класифікація кардинально відрізняється від попередньої тим, що автор зосереджується на тому, як один і той же антропонім, наприклад, одне і те ж прізвище, може змінювати своє смислове навантаження в залежності від контексту.

У контексті дитячої художньої літератури зустрічаються як поодинокі, так і множинні антропоніми. Однак оскільки антропоніми в літературі часто вигадані, створені спеціально для певного персонажа, вони частіше будуть виступати як поодинокі. Універсальну класифікацію власних імен, яка може

бути застосована до будь-якого класу власних назв, можна знайти у О.В. Суперанської [8].

Вона виділяє такі види антропонімів:

I. Імена, що склалися природним шляхом;

II. Імена, штучно створені, які у свою чергу діляться на:

1) імена, які вживаються в реальній дійсності;

2) імена книжкові, які мають дві підгрупи:

а) імена, в яких внутрішня форма не повідомляє про будь-які риси характеру або зовнішності героїв;

б) імена, в яких явно виражена експресивно-оцінна функція [8].

Така класифікація є універсальною і може бути застосована для характеристики будь-якого класу власних назв. Зокрема, для нас ця класифікація важлива тим, що в ній виділена чітка межа між іменами, які вживаються в реальному житті, й іменами, які вживаються в літературі. Книжкові імена у свою чергу діляться на ті, в яких внутрішня форма не повідомляє будь-якої інформації про героїв, і ті, які ми в даній роботі називаємо значущими антропонімами, – імена з яскраво вираженим експресивно-оцінним забарвленням.

Дослідниця також зазначає, що в англійській мові існують такі види антропонімів:

1. Особові імена: *John, Peter*.

2. Патроніми (імена по батькові). В англійській мові традицію використання патронімів втрачено, з XVII століття патроніми стали частиною особового імені.

3. Прізвища: *Brown, Gregor*.

4. Родові імена (вважаються більш важливими, ніж прізвища. Коли жінка виходить заміж, вона змінює своє прізвище, а родові ім'я залишається незмінним.): *Ms, O'*.

5. Прізвиська, псевдоніми, імена тварин: *Fiery Face* (Джеймс II, мав родиму пляму на пів обличчя), *Redhead* – людина з рудим волоссям.

6. Криптоніми (приховувані імена), антропоніми літературних творів, героїв фольклору, міфів: *Titania, Nemesis*.

7. Етніми (назви націй, народів, народностей): *Englishman, Londoner*.

8. Техноніми (статусні імена): *Ms, Mrs, Mr* [8, с. 125].

В ономастиці художнього твору найбільше навантаження несуть у собі антропоніми як значуща частина засобів художньої виразності. Кожен письменник під час вибору власних імен звертає увагу на їхню фонеміку, морфеміку, що сприяють передачі експресивних відтінків. Підбираючи імена, автор орієнтується на реальний

іменник, загальноприйняту формулу, за допомогою якої можна передати інформацію про соціальний, національний, віковий статус названого персонажа. Творчість Дж. К. Ролінг займає одне з перших місць у сучасній дитячій літературі й літературному процесі кінця двадцятого – початку двадцять першого сторіччя. Світ власних імен письменниці фантастично різноплановий і повний несподіванок для читача.

У семантичній структурі фентезійного тексту власні імена становлять особливу цікавість; вони слугують «ключем» у розкритті художнього задуму автора, нерідко вони «виконують роль своєрідних, дуже лаконічних – в одному слові – характеристик» [3, с. 216].

Антропоніми не тільки здатні виконувати свою пряму й первісну функцію – бути назвами об'єктів навколишнього середовища, – але й проймаються вторинним, понятійним змістом, стають у мовленні експресивно-оцінювальними заміниками загальних назв [2]. Вони збагачуються понятійними, або референтними, конотаціями, які органічно злилися з конотаціями емоціонально-експресивного плану.

Літературні антропоніми, що існують у складі романів Дж. К. Роулінг, численні й різноманітні, тому їх класифікація може відбуватися згідно з різними критеріями. Реальний, існуючий світ знаходить своє відображення в антропонімах, які утворені згідно з існуючими в мові морфологічними, словотворчими, лексичними і семантичними моделями.

Загалом, у тексті нами виокремлено 258 прямих об'єктів номінації, з них 172 не мають антропонімічних варіацій, наприклад: *Agrippa, Bane, Bloody Baron, Circe, Clockford Doris, Elfric the Eager, Fat Lady*. Це імена персонажів, що з'являються в романах епізодично. 86 мають два варіанти імені (як правило, один варіант – ім'я і прізвище, а другий – лише ім'я або лише прізвище), наприклад: *Filtch Argus – Filtch, Flamel Nicolas – Flamel, Dippet Armando – Dippet, Johnson Angelina – Angelina, Polkiss Piers – Piers* (як другий варіант використовується прізвище, коли персонаж – дорослий, та ім'я, коли персонаж – дитина). Остання група – 21 персонаж, що має найбільше число варіацій імені – від 3 до 9. Це передусім імена головних дійових осіб та імена героїв, найбільш значимих для роману, наприклад: *Dark Lord He Who Must Not Be Named – T. M. Riddle – Tom Marvolo Riddle – Your Lordship – You-Know-Who – Lord – Voldemort – Lord Voldemort; Granger Hermione – Grant – Mudblood – Muggle-born – 'Er-my-knee –*

Herm-own-ninny–Hermy-own–Hermione–Granger; Potter Harry – 'Underage Wizard' – Parselmouth – Scarhead – 'Arry Potter – Potty – 'Arry – Potter – Harry; Ronnie – Ronniekins – Weasley Ron – Weasley Ronal – Wheezy – Weasel – Ron – Weasley. Такі імена є центровими в антропонімічному просторі.

Головним героям також властиві паралельні імена. Якщо у випадку *He Who Must Not Be Named i You-Know-Who* можна виявити розвиток і реалізацію одного й того ж самого принципу, зумовленого контекстом твору (Той-Кого-Не-Можна-Називати і Відомо-Хто), і розглядати такі імена як семантичні варіанти антропоніма, то у випадку *Pettigrew Peter – Wormtail, Potter James – Prongs, Black Sirius – Padfoot* такі імена, отримані за різних обставин і на різних підставах, слід вважати паралельними.

З точки зору мовного походження можна виділити англійські антропоніми та їхні деривати: скорочені, пестливі, зменшувальні та фамільярні форми [9, с. 152]: *Ronald – Ron – Ronnie; Peter; Molly, Ginny*, а також імена, запозичені з антропоніміконів інших мов: французької – *Delacour Fleur, Malfoy*, російської – *Boris, Dimitrov, Dolohov Antonin*, найбільша група з латини – *Circe, Dedalus, Albus, Argus, Marcus*. Звичайно, в дитячих творах імена головних героїв використовуються в зменшувальній формі, проте в романах Ролінг діти – провідні герої творів – одержують зазвичай повні, «дорослі» імена (*Fred, Ron, Hermione*) з огляду на ті серйозні дорослі випробування, що чекають на них в оповіданнях. Отримання дитиною зменшувальної форми англійського імені має на те свої спеціальні причини. Наприклад, *Ginny* – найменша дитина в родині, ще й єдина дочка із семи дітей. Або *Ronnie*, зменшувальна форма від *Ronald*, – так мати називає сина в знак любові й турботи. У деяких випадках автор мотивує процес номінації персонажа, наприклад, головний негативний герой під час народження отримав ім'я *Tom Marvolo Riddle*. Мати назвала його Томом Редлом на честь батька, Морволо – на честь діда.

Антропоніми збірки книг Дж. К. Роулінг можуть бути класифіковані за ономастичними розрядами: імена, прізвища, прізвиська, псевдоніми. Найбільш численна категорія – прізвища, на другому місці – імена, найменш численні – прізвиська та псевдоніми. Прізвисько – «неофіційне експресивно-образне або емоціонально-оціночне ім'я, що вживається додатково до антропоніма або замість нього» [6, с. 254]. Псевдонім вибирає собі його власник сам. Дж. К. Ролінг часто використовує імена-прізвиська для епізодичних

персонажів: за нестачі інформації про персонаж яскраве ім'я-прізвисько може компенсувати цю нестачу. В основу таких номінацій покладені такі основні ознаки:

– професія, рід занять персонажа: *Friar* (Ченець), *Wizard Baruffio* (Чарівник Баруффіо);

– зовнішня характеристика персонажа: *Mad-Eye* (Дикозор), *Bodrod the Bearded* (Бодрод Бородатий), *Nearly Headless Nick* (Майже-Безголовий Нік), *Fat Lady* (Гладка Пані);

– особливості характеру персонажа, відображення його внутрішнього світу: *Moaning Myrtle* (Плаксива Мірта), *Gregory the Smarmy* (Грегорій Улєслевий), *Emeric the Evil* (Емерік Дикий).

Антропоніми, що функціонують у романах про Гаррі Поттера, можна класифікувати також на основі інших ознак. Наприклад, у випадку успішної реалізації алюзії різко підсилюють естетичний вплив художнього тексту на читача. Цей вплив базується на інтенсивних асоціативних зв'язках, що поєднують текст із позамовною реальністю. За допомогою метафоричних власних імен текст певним чином «прив'язується» до людей і подій різних епох, культур, а також до інших літературних текстів. Вони складаються з імен історичних осіб, міфологічних персонажів, літературних героїв, посилянь на історичні події. У тексті досліджуваного оповідання «втїлені» антропоніми, представлені 18 одиницями, що становить 25% від усіх значущих імен. До числа таких імен можна віднести такі: *Borgin* (Борджин), *Merlin* (Мерлін), *Dumbledore Albus* (Дамблдор Албус), *Filtch Argus* (Філч, Аргус), *Granger Hermione* (Грейнджер Герміона), *Salazar Slytherin* (Салазар Слизерин).

Одним із прикладів героя з алюзивним іменем у «Гаррі Поттері» можна вважати головного позитивного персонажа – директора Гогвортсу Албуса Дамблдора (*Albus Dumbledore*). Перша інформація, що її отримав сам Гаррі про Албуса Дамблдора, була про те, що він переміг злого чаклуна на ім'я *Grindelwald* (Гріндельвальд). Це викликає дві алюзії. По-перше, *Grindelwald* схоже на ім'я монстра Гренделя (*Grendel*) в норвезькій сазі восьмого сторіччя «Беовульф і Грендель» (*Beowulf and Grendel*). Із цього виникає наступне цікаве спостереження щодо зв'язку між Гріндельвальдом і Дамблдором. Друге ім'я Дамблдора – Вулфрік (*Wulfric*). Можна розбити імена наступним чином: Беовульф на ВЕО = «бджола» та WULF = «вовк». Дамблдорове друге ім'я на WULF = «вовк» та RIC = «влада, правління». Якщо брати до уваги, що Дамблдор переміг Гріндельвальда, можна, напевно, вважати, що друге

ім'я Дамблдора – алюзія до Беовульфа, а ім'я Гріндельвальда – алюзія до Гренделя. Таким чином, мета використання і алюзивних, і оказіональних власних імен полягає в більш глибокому розкритті образу персонажа автором.

Оказіональні імена власні у творах Ролінг можна класифікувати за способом їх утворення:

1) загальні слова, що отримали статус імен власних:

– власне загальні слова: *Black* (чорний) – власник імені походить із сім'ї чорних чаклунів, *Granger* (фермер) – власниця імені маглівського роду, *Spore* (спора) – власниця імені – автор книги «Тисяча магічних трав і грибів», *Prang* (аварія, катастрофа, зіткнення) – необачний водій магічного автобусу;

– латинізми: *Albus* (з лат. білий) – власник імені – очільник світлих, добрих сил; *Ludo* (з лат. граю) – завзятий гравець у тоталізатор;

– біологізми: *Lily* (лілія), *Petunia* (петунія) – власниці імен – сестри, ім'я *Lily* повністю відповідає характеру і зовнішності персонажу, а ім'я *Petunia*, навпаки, виглядає гротескно, бо персонаж – неприваблива ззовні, сварлива жінка;

– архаїзми: *Dumbledore* (староанглійська форма слова «bumblebee» – джміль).

2) імена, що були утворені за допомогою морфологічних операцій:

– відсікання: *Hagrid* (від *hagridden*). Це прізвище може походити від різних староанглійських слів. Можливо, від староанглійського *hag* = *hoegtesse*, що значить «*hedge-rider*», тобто «той, що сидить верхи на паркані»; огорожа – то була межа між цивілізованим світом і диким, а той, хто сидів верхи на паркані, наполовину був в одному світі, а наполовину – в іншому. Можливо також, що воно походить від слова *haggard* – дикий, не приручений, некерований.

– подвоєння приголосних: *Binns* – *Bin+n+s* (від *bin* – корзина, відро для сміття), прізвище професора, який дуже нудно викладав історію магії, давав багато непотрібної інформації про гоблінські повстання;

– додавання суфіксів, закінчень: *Prongs* – *Prong+s* (від *prong* – ріг оленя), прізвисько Джеймса Поттера, що вмів перетворюватися на оленя;

3) слова, що отримані складанням основ: *Wormtail* – *Worm+tail* (від *Worm* – черв'як і *tail* – хвіст), прізвисько персонажа, що звик плазувати перед сильними світу чарівників і слідувати скрізь за ними.

4) імена, що викликають фонетичні асоціації: *Slytherin* (схоже на *slithering* – той, що повзе),

прізвище засновника одного з гуртожитків чарівної школи, що вмів розмовляти зі зміями і вибрав змію за символ гуртожитку.

Висновки і пропозиції. Отже, ключові характеристики антропонімів у художньому тексті залежать від жанру та напряму літературного твору, в даному випадку жанру фентезі Дж. К. Ролінг про пригоди хлопчика-чарівника. У семантичній структурі фентезійного тексту власні імена становлять особливо цікаву та неоднозначну категорію; вони слугують інформативним джерелом у розкритті художнього задуму автора, нерідко виконують роль своєрідних, влуч-

них характеристик. Аналізуючи творчість письменниці, слід зазначити, що її твори спрямовані на виховання підростаючого покоління в дусі творчості та сміливості, що максимально наближено до способу життя сучасної дитини.

Світ власних імен письменниці фантастично різноплановий, повний несподіванок і препарує коло перспективних проблем для подальшої дослідницької роботи. Практично-теоретична цінність проблематики дослідження та її подальша перспектива полягає в тому, що результати роботи можуть слугувати основою для подальших розвідок в області антропоніміки.

Список літератури:

1. Боровикова Н. В. Особенности референции имени собственного антропонима во французском языке : автореф. ... канд. филол. наук. Санкт-Петербург, 2012. 24 с.
2. Васильева С. П., Ворошилова Е. В. Литературная ономастика : учебное пособие для студентов филологических специальностей ; Красноярский гос. пед. ун-т им. В.П. Астафьева. Красноярск, 2009. 138 с.
3. Влахов С. И., Флорин С. П. Непереводимость в переводе. Изд. 3-е, испр. и доп. Москва : «Р. Валент», 2006. 448 с.
4. Гребенюк О. А. Переводимость имен собственных. *Университетское переводоведение* : Материалы IV Международной научной конференции по переводоведению «Федоровские чтения» 24-26 октября 2002 Санкт-Петербург : Филологический факультет СПбГУ, 2003. Вып. 4. С. 112–122.
5. Гудманян А. Г. Відтворення власних назв у перекладі : дис. ... доктора філол. наук : 10.02.16. Київ, 2000. 392 с.
6. Ермолович Д. И. Имена собственные: теория и практика межъязыковой передачи. Москва : Р. Валент, 2005. 416 с.
7. Леонович О. А. Очерки английской ономастики : пособие для преподавателей. Москва : Интерпракс, 1994. 128 с.
8. Теория и методика ономастических исследований. 3-е изд. / А. В. Суперанская и др. Москва : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2009. 256 с.
9. Рубцова С. Ю. Английские прецедентные имена с положительными оценочными значениями в аспекте перевода. *Вестник Санкт-Петербургского университета. Серия 9. Филология. Востоковедение. Журналистика*. 2011. Вып. 1. С. 152–185.
10. Michael Campbell. *The theory of speech and language*. Oxford, 1932. 386 p.

Boivan O. S., Kovtun O. V. THE ANTHROPONYMS AND THEIR KEY FEATURES IN THE J. K. ROWLING'S BOOKS "HARRY POTTER"

The article is devoted to the analyses of the features of the use of anthroponyms and their main characteristics based on the literary works of J. K. Rowling "Harry Potter". In particular, our attention is focused on the study of such direction in modern linguistics as onomastics, which studies the proper names. Some features of anthroponyms as a separate class of proper names and generalization of human knowledge, the ideas about the world, integration of linguistic and extralinguistic knowledge in their semantics, the role of creative and practical activity of a man in the processes of word formation are also investigated. It is specified that this accumulation of conceptual aspects generates and remembers a peculiar socio-cultural code of a particular nation, its life, customs, beliefs, emotions, and in general the mentality of one or another linguistic culture. Anthroponyms are those linguistic and speech units that create the uniqueness of the national linguistic reflection of the human existence of each individual ethnic group. It is postulated that anthroponyms and their derivatives are the subject of the study not only for linguistics, but also for philosophy, psychology, literature, art, natural sciences. Despite a large number of works devoted to the study of various aspects of the problem of anthroponymykon, it should be noted that in the scientific literature a well-established, complete definition of this concept has not been formed.

It has been established that anthroponyms carry the greatest load in the onomastics as a significant part for the means of artistic expression. When choosing the names, each writer pays attention to their phonemics, morphemes, which can promote and enrich the transmission of linguistic and expressive concepts.

As a result, the systematic nature of the functioning of anthroponyms in the works of the famous science fiction writer is demonstrated, and the purpose is to reveal the peculiarities of the use and certain key their characteristics, namely: the question of the classification of anthroponyms, based on the contemporary work of the famous writer J. K. Rowling.

Key words: *anthroponym, onomastic, semantic characteristics, classification, linguoculture, conceptual meaning.*